

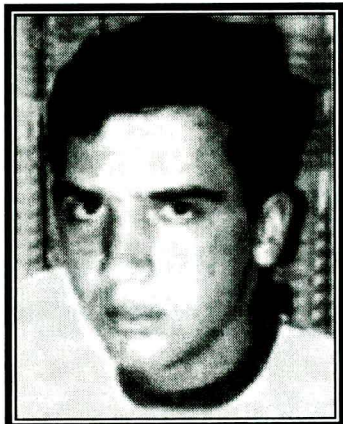


ארגון יד לבנים
סניף ירושלים



עיריית
ירושלים

סגן ישראל שכטר ז"ל



בן רחל ושלמה

נולד בירושלים

בתאריך ד' בתמוז תשכ"א, 18/6/1961

התגורר בירושלים

התגייס באוקטובר 1979

שרת בחיל האוויר

נפל במלחמת שלום הגליל

בתאריך ט"ו בסיון תשמ"ב, 6/6/1982

נקבר בהר הרצל

אזור: א חלקה: 21 שורה: 3 קבר: 7

הותיר אחריו הורים ואחות

בן 21 בנפלו

קורות חיים

בן רחל ושלמה, נולד ביום ד' בתמוז תשכ"א (18.6.1961) בירושלים. ישראל למד בבית-הספר היסודי "יפה-נוף", הצטיין בלימודיו ונתקבל להמשך לימודים בבית-הספר התיכון "בויאר". בגיל צעיר התגלו בו כשרונותיו, והוא התבלט בכל נושא שעסק בו. בהיותו תלמיד בבית-הספר היסודי השתייך ישראל לתנועת "הצופים", אבל לאחר זמן עבר לפעול בגדנ"ע, במסגרת בית-ספרו. הוא הצטיין כחניך בשירות הלאומי, התמסר לענפי ספורט שונים והגיע להישגים טובים. בקפיצה לגובה היה ישראל אלוף ירושלים וסגן אלוף ישראל. עיסוקו בספורט היה מתמיד. הוא הרבה להתאמן באתלטיקה קלה, שיחק כדורסל והיטיב לשחות. ישראל היה מלא חיים, תוסס וחייכן.

עיסוקו המתמשך בספורט לא פגע בהישגיו בלימודים בבית-הספר. בעיקר הצטיין ישראל במקצועות הריאליים. יפה-תואר הוא היה ויפה-נפש. ישראל היה מודע לכישוריו, ידע למה הוא מסוגל להגיע, ולכן דרש מעצמו הרבה. הוא לא הסתפק בהישגים בינוניים, ותמיד ביקש להצטיין, בספורט ובלימודים. עם זאת, ישראל היה צנוע, ולא התנשא.

כשהתקרב מועד גיוסו לצה"ל, עמדו בפניו ברירות אחדות - הוא היה יכול להתגייס לקורס חובלים, אבל בסופו של דבר העדיף לשרת כטייס בחיל-האוויר. הוריו נחרדו מהחלטתו, אבל לא התערבו. הם סמכו על שיקוליו, וכשראו שהוא רואה לעצמו אתגר מיוחד בשירות כטייס, השלימו עם החלטתו.

באוקטובר 1979 התגייס ישראל, והוצב לקורס טיס. כשנתיים למד, התאמן והשתלם בקורסים שונים, ביניהם קורס צניחה. ביוני 1980, עלה ישראל לדרגת רב"ט. כעבור תשעה חודשים, במרס 1981, הוא עלה לדרגת סמל. הוא השלים את קורס הטיס בנובמבר 1981, ועלה לדרגת סג"ם. את שירותו כקצין התחיל ישראל כקצין-מבצעים בטייסת שלו.

כשפרצה מלחמת שלום הגליל, הוא יצא לחזית. ביום הראשון של המלחמה, התנדב ישראל לחלץ פצועים מאיזור נבטיה. המשימה הייתה סבוכה ומסוכנת. ישראל יצא במסוק ונפגע באש האויב, ביום ט"ו בסיוון תשמ"ב (6.6.1982). בן 21 שנים הוא היה במותו.

לאחר שנפל, הועלה ישראל לדרגת סגן.

הוא הובא למנוחות בבית-הקברות הצבאי על הר-הרצל בירושלים.

הוא השאיר אחריו הורים ואחות.

שר הביטחון כתב עליו במכתב-ניחומים למשפחה: "הוא היה טייס צעיר, מוכשר ביותר, צנוע, שקט, יעיל ומסור".

שראל שכטר

יד' בה' בתמוז תשכ"א, 18 ביוני 1961 בירושלים.
ל בט"ו בסיון תשמ"ב, 6 ביוני 1982 בלבנון.
גר מחזור תשל"ט.



שראל היה בן בכור להוריו. הוא גדל בשכונת "יפה נוף" ולמד בית-הספר השכונתי. היה ילד מופנם, רציני ותלמיד טוב. יחד עם בוצה מבני מחזורו, ובתוכם חברו הקרוב, חיים שוחט, המשיך את לימודיו ב"בויאר".

בר בראשית לימודיו בתיכון בלט כתלמיד טוב — בעיקר במקצועות הראליים ובחינוך ופני. הוא שיחק כדורסל בקבוצת הנוער של בית"ר והתאמן באתלטיקה ב"הפועל". בשנת 1971 הגיע למקום ראשון בקפיצה לגובה בין נערי ירושלים. בשעות הפנאי הרבה להקשיב למוסיקה וטיפח אוסף תקליטים גדול. ישראל הרבה להתכתב עם חברים לעט, ובהם גם 'כושי' עברייני צנחן לשעבר, שסיפורו פורסם באותה תקופה בעיתונות. בחדרו נהגו להתאסף זברים בעיקר מבית-הספר. הוא התלונן על העדר קשרים מספיקים בין תלמידי בית-הספר לבין תלמידי הפנימייה באותה תקופה.

לקראת גיוסו לצה"ל הוזמן להשתתף בפרוייקט "תלפיות", שנועד לתלמידים מצטיינים, פרויקט ששולבו בו לימודי מדעים באוניברסיטה ושירות צבאי. על אף שעמד בהצלחה בבחינות המיון הקפדניות, העדיף לשרת שירות צבאי רגיל.

ישראל רצה להתגייס לקורס חובלים בחיל הים, אך משקיבל זימון לקורס טייס, התייחס אל הזימון כאל אתגר. רק במהלך הקורס ולאחר שעמד בשלביו השונים החל להנות מהשירות.

לאחר טיסת הסולו במטוס קרב העדיף להתמחות כטייס מסוקים. הוא טען, שהוא רוצה להיות אחראי על כלי, שהוא שולט בו שליטה מלאה, ושאפשר לראות דרכו את המתרחש מסביב ומתחתיו. ממה שמספרים עליו קרובים וחברים מתברר, שאכן ישראל הרבה להתבונן, להאזין ולהתרשם. בלהק המסוקים זכה להערכה רבה. כקצין מבצעים היה חרוץ ובקיא בחומר. בשל גילו הצעיר אסור היה לו עדיין לטוס באופן עצמאי. ביום הראשון למלחמת לבנון הגיעה ידיעה על יחידה שחייליה נפגעו. ישראל הצטרף כטייס משנה אל סגן מפקד הלהק. בשל טעות במסירת מקום הימצאם של הפצועים, הגיע המסוק למקום ריכוז של מחבלים בנבטיה, שם נפגע המסוק מירי טיל וישראל נהרג.

מי שחלם / דידי מנוסי

מי שחלם לו, ונשאר לו החלום.
מי שלחם הוא לא ישכח על מה לחם,
מי שנשאר ער כל הלילה עוד יראה אור יום,
מי שהלך הוא לא ישוב לעולם.
מי שהבטיח וזכה גם לקיים,
מי שהצליח לחזור מן הדרכים,
מי שכאב אבל הבין שהכאב אילם
הוא לא יניח שנשכח את ההולכים.
וההרים עוד יבערו באש זריחות,
ובין ערבים תנשב עוד רוח-ים
אלף פרחים עוד יפרחו בין ובתוך שוחות
הם שיעידו כי זכרנו את כולם.

זכור עם ישראל על תקומת ישראל.
 זכור עם ישראל ויתברך בזרעו ויאבל על זיו העלומים וחמדת הגבורה וקדושת הרצון ומסירות הנפש
 אשר נספו במערכה הכבודה.
 נזכור את חברינו אשר גדלו והתחנכו במקום זה ומכאן יצאו לדרך חייהם הקצרה:

אביטל (אבוטבול) שלום
 אור אילן
 איז'יקובסקי חיים
 אלגמז דני
 אלוני אריה
 בביוף חנן
 בן-חמו דוד
 בן-שטרית אליהו
 בראשי בני
 גוטליב וואל 058
 גל (גרודנביץ) רפאל
 דנינו משה
 האזרחי מאיר 055
 הראל (מושקוביץ) דוד
 חזן אופיר
 חזק בארי
 חייט איציק
 טרבלסי הלל
 יפה דרור
 ישי איל

כהן דוד (דודו)
 לב דוד (אדו)
 לוי יעקב
 לוי פני 88
 מזרחי דניאל
 מזרחי יעקב
 משולם יוסף
 ניראון (נוריאן) דוד
 סופר (נידם) מרים
 סנאנס דני
 ספיניה אילן
 סרי רויטל
 צובנר יהונתן 042
 קומה יעקב
 קרן (קירשנבוים) בנימין
 רחמים אבישי
 ריינהרץ ישראל
 רם (מרק) ויקטור
 רמון יעקב
 שכטר ישראל 044

049 - 051

הוועדות העדה העליונה לבדיקת תוכניות

תאריך הישיבה 9.8.93

חברי העדה:

מאליסן ירה
מחיים ירק

סיכום הדיון וההחלטה:

1. אושרה את כפאלא לנכס
2. עם הלוואה למלא טאפ בקלוי - הסכמו לנכס.



משהב"ט/מל"ן

מדינת ישראל

משרד הביטחון
אגף השיקום
היחידה להנצחת החייל
טל: 5610790
פקסמליה: 03-5610439
תאריך: ג' שבט תשנ"ג
25 בינואר 1993
מספר: כב/9/34

לכבוד
מר קליין
מזכיר ועד שכונת בית הכרם
ת.ד. 3441
ירושלים

לבקשתך, אנו שולחים במצורף צילומי 9 ביוגרפיות שבידנו. לגבי שאר
הנופלים (המסומנים ב-X) אין לנו עדיין הביוגרפיות שלהם.

בכבוד רב,
חנה פינטו
מערכת יזכור